II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 25. juli 1973
om kokskul og koks til Fællesskabets stålindustri

(73/287/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 2 til 5, og artikel 95, afsnit 1 og 2; efter samråd med Det rådgivende Udvalg og med Rådets enstemmige godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ændringerne i energimarkedets struktur har fået medlemsstaterne til den 21. april 1964 at vedtage en protokol vedrørende en aftale om energispørgsmål; i henhold til stk. 11 i denne protokol og på grundlag af artikel 95, afsnit 1 og 2, i traktaten har Kommissionen den 22. december 1970 truffet beslutning nr. 3/71 om en fællesskabsordning for medlemsstaternes interventioner til fordel for kulindustrien, som følger Den høje Myndigheds beslutning nr. 3/65 af 17. februar 1965;

den særlige karakter af markedet for kokskul og koks bestemt til stålindustrien har fået Den høje Myndighed til — efter enstemmig godkendelse fra Rådet — at vedtage beslutning nr. 1/67 af 21. februar 1967 om kokskul og koks bestemt til stålindustrien [1];

efter at være blevet forlænget for en periode på et år [2] udløb denne beslutning den 31. december 1969;

af de samme årsager og efter samme procedure vedtog Kommissionen den 19. december 1969 beslutning nr. 70/1/EKSF om kokskul og koks [3], som trådte ud af kraft den 31. december 1972;

det har vist sig, at det store flertal af producenter og forbrugere af kokskul ved udløbet af beslutning nr. 70/1 ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle byrder, der påløb ved levering til stålindustrien, fuldt ud ville blive betalt af denne industri;

i de kommende år vil der fortsat være vanskeligheder af økonomisk art i forbindelse med produktion og afsætning af kokskul og koks bestemt til stålindustrien; en stor del af Fællesskabets produktion giver således på middellang frist et underskud; en stærk nedsættelse af kapaciteten vil muligvis blive nødvendig; samtidig hersker der en vis usikkerhed med hensyn til situationen for så vidt angår forsyningen af kokskul til tredjelande, hvilket skyldes en for hurtig og for omfattende nedskæring af Fællesskabets produktionskapacitet; der er stadigvæk restriktioner inden for handelspolitikken;

endvidere kunne en pludselig ophævelse af en særlig støtteordning til kokskul og koks bestemt til stålindustrien indebære fare for en genopståen af de samme forstyrrende faktorer, som beslutning nr. 1/67 og nr. 70/1 sigtede mod at neutralisere;

der ville især være risiko for, at en situation i modstrid med Fællesskabets solidaritet kunne opstå dels for så vidt angår de mængder, der står til rådighed for handelen inden for Fællesskabet, og dels for så vidt angår tilpasning af priserne på kokskul fra tredjelande;

(1) EFT nr. 36 af 28. 2. 1967, s. 562/67.
(2) Ved Kommissionens beslutning nr. 2177/68/EKSF af 27. 12. 1968. (EFT nr. L 315 af 31. 12. 1968, s. 1).
(3) EFT nr. L 2 af 6. 1. 1970, s. 10.

en sådan udvikling ville bringe visse af de fundamentale mål, som Fællesskabet har påtaget sig at bringe ud i livet, i fare, især de, som er defineret i afsnit a) og d) i artikel 3 i traktaten;

under disse omstændigheder synes det nødvendigt med henblik på at nå frem til disse fællesskabsmål at skabe en ny særordning for støtte til kulvirksomheder, som skal fremme den nødvendige produktion af kokskul og koks, og som takket være en udvidelse af tilpasningsreglerne vil gøre det muligt i det fornødne omfang at sænke priserne for kokskul og koks bestemt til stålindustrien, idet den samtidig fastsætter et system til fordel for handelen inden for Fællesskabet og andre økonomiske byrder i forbindelse med Fællesskabets udvidelse.

der er i traktaten ikke fastsat de dertil påkrævede beføjelser; på grund af disse uforudsete omstændigheder skal bestemmelserne i artikel 95, afsnit 1, tages i anvendelse med henblik på at sikre, at de pågældende mål nås;

II

En ny særordning for støtte til kokskul og koks bestemt til stålindustrien skal gøre det muligt både for producenterne og for forbrugerne af dette kul i løbet af gyldighedsperioden gradvist at træffe de nødvendige foranstaltninger for ved udløbet af denne ordning at nå frem til, at de finansielle byrder, der påløber ved levering til stålindustrien, fuldt ud vil blive betalt af denne industri;

— enten ved at den betaler en pris for Fællesskabets kul [1], som dækker produktionsomkostningerne, eventuelt under hensyntagen til en sikkerhedspræmie,

— eller ved at den tager tilflugt til verdensmarkedet, hvilket i støtteperioden kan medføre en væsentlig ændring af virksomhedernes forsyningspolitik;

med henblik herpå bør det nye system tidsbegrænses og endvidere ophøre gradvist;

under de foreliggende omstændigheder synes det bedste middel til gennemførelse af de ovennævnte mål i øvrigt at være at fremme den nødvendige produktion af kokskul ved hjælp af en produktionsstøtte af varierende størrelse for hvert område gennem 6 år og endvidere at fremme afsætningen i zoner som ligger langt væk fra produktionen og handelen inden for Fællesskabet ved hjælp af en støtte til afsætning, hvis størrelse skulle variere i overensstemmelse med mulighederne for forsyning til fabrikkerne, og som skulle nedsættes for de sidste 2 år, hvor denne beslutning anvendes;

for i højere grad at tage hensyn til de økonomiske vilkår, som karakteriserer de forskellige områder, skal medlemsstaterne have mulighed for, for så vidt angår produktionsstøtten, at fastsætte satser, der især tager hensyn til forskellen mellem de gennemsnitlige produktionsomkostninger i området og prisen for kokskul i den vigtigste afsætningszone samt afsætningsbetingelserne på lang frist, selv om denne forskel overstiger det strengt nødvendige med henblik på forsyningssikkerheden; denne fastsættelse skal godkendes af Kommissionen på grundlag af de ovennævnte kriterier;

med henblik på at sikre at det nye støttesystem er helt effektivt, skal de kontraktmæssige forhold mellem producenter og forbrugerer af kokskul og koks have et solidt grundlag, således at parterne er på lige fod; med henblik herpå er ydelsen af støtten betinget af eksistensen af langtidskontrakter;

for så vidt angår støtte til afsætning skal der stilles sikkerhed for, at den overføres til køberne i form af prisnedsættelser, og for så vidt angår produktionsstøtten må dens eventuelle overførsel ikke give anledning til diskriminering mellem langtidskontrakter;

III

I henhold til artikel 60, stk. 2 b), sidste afsnit, er tilpasningen af de opgivne priser for produkter fra tredjelande kun tilladt, hvis køberen har en reel mulighed for at modtage disse produkter; for så vidt angår kokskul og koks er der ikke nogen effektiv konkurrence fra produkter fra tredjelande i alle Fællesmarkedets regioner;

beslutningens mål kan kun nås, såfremt virksomhederne, for leveringer foretaget inden for rammerne af langtidskontrakter, kan yde rabat på deres listepriser, selv der hvor der ikke eksisterer nogen effektiv konkurrence på forbrugsstedet;

det er nødvendigt at give garantier for at sikre, at de øgede muligheder for tilpasninger, som følger af denne beslutning, ikke fører til underbud i forhold til priserne for kokskul fra tredjelande; det er tilstrækkeligt med henblik herpå at give Kommissionen beføjelse til at fastsætte indikativpriser;

[1] Undtagen offentlig støtte, som gives især med henblik på kulindustriens fremtid.

såfremt der leveres højovnskoks er det nødvendigt at forhindre at nettoforkoksningsomkostningerne ikke dækkes fuldt ud ; med henblik herpå skal Kommissionen have beføjelser til at fastsætte standardværdier der gør det muligt at beregne en pris for koks på grundlag af prisen for kokskul ;

en korrekt anvendelse af denne beslutning kræver endvidere at Kommissionen kan fastsætte kriterierne for vurdering af forskellene i kvalitet mellem det kokskul og den koks, som er genstand for de leveringer, der er nævnt i denne beslutning ;

overtrædelse af denne beslutning skal føre til anvendelse af artikel 64 i traktaten ;

IV

ovenstående stk. I angiver årsagerne til at ydelsen af støtte til kulindustrien og støtte til fremme af den nødvendige produktion af kokskul og koks samt afsætningen af disse produkter sandsynligvis vil betyde en gennemførelse af flere af de mål, som er nævnt i artikel 3 i traktaten ; på dette område berettiger vigtigheden af handel inden for Fællesskabet og af de bestemmelser, som er nævnt i artikel 59 i traktaten i tilfælde af en mangelsituation, til Fællesskabets finansiering af støtten til afsætning for så vidt angår handel inden for Fællesskabet ;

det er vigtigt at der fastsættes regler for finansiering af støtten under hensyntagen til medlemsstaternes og den højovnskoksforbrugende industris interesser ;

ca. de 2/3 af Fællesskabets produktion af kul og koks bestemt til højovne forbruges i de kulproducerende lande, og det er derfor rimeligt, at produktionsstøtten bæres af disse lande ;

markedssituationen begrunder en væsentlig stigning i støtten til afsætning i forhold til den forudgående beslutning, hvilket medfører højere omkostninger ; på grund af det umulige i at dække disse omkostninger fuldt ud ved national finansiering, bør der fastsættes en fællesskabsydelse til betaling af støtte til afsætning for så vidt angår levering inden for Fællesskabet ; en sådan ydelse er ikke anført mellem de i artikel 50, første afsnit, i traktaten nævnte afgifter, og i dette uforudsete tilfælde skal bestemmelserne i artikel 95, første afsnit, derfor tages i anvendelse ;

de fordele, som forbrugerne af højovnskoks har opnået ved det indførte system, gør det rimeligt, at de ligeledes bidrager til Fællesskabets finansiering af støtte til afsætning for så vidt angår leveringer inden for Fællesskabet ; med hensyn til denne finansiering giver traktaten i artikel 53 mulighed for at fastlægge finansielle ordninger, som anses for nødvendige for udførelsen af de i artikel 3 fastsatte opgaver ; disse ordninger, hyppigst i form af en udligningskasse, forudsætter normalt en fordeling af udgifter til fordel for et begrænset antal virksomheder eller transaktioner mellem alle de pågældende virksomheder ; i det pågældende tilfælde overstiger forbruget af Fællesskabets kul i væsentlig grad forbruget af indført kul, således at det ville være utilstrækkeligt at benytte en udligningskasse ; i dette tilfælde, som ikke er forudset i traktaten, bør bestemmelserne i artikel 95, første afsnit, drages i anvendelse ;

ydelsen fra forbrugerne af højovnskoks skal fastsættes på så neutralt et grundlag som muligt og på et niveau, som ikke kan forringe konkurrencevilkårene ;

de ydelser, som kommer fra den del af stålindustrien, som ikke deltager i handelen inden for Fællesskabet, og som dækker en stor del af deres forbrug med kokskul af national oprindelse, kan tjene til at lette belastningen for de pågældende producerende lande ;

Fællesskabets finansiering skal på én gang være enkel og effektiv ; med henblik herpå er det tilstrækkeligt at fastsætte oprettelsen af en fond, som skal administreres af Kommissionen ;

V

den korrekte anvendelse af beslutning nr. 3/71/EKSF af 22. december 1970 kunne ikke sikres, såfremt Kommissionen ikke tog hensyn til den støtte, som er fastsat i denne beslutning, når den tager stilling til, om den i artikel 6 til 9 i beslutningen nr. 3/71 nævnte støtte indebærer mulighed for at bringe det fælles markeds tilfredsstillende funktion i fare ; på den anden side skal Kommissionen drage omsorg for at den i denne beslutning fastsatte støtte ikke resulterer i ændrede konkurrencevilkår mellem de kul- eller koksproducerende virksomheder eller mellem stålvirksomhederne ;

der bør for Fællesskabets institutioner fastsættes mulighed for i væsentlig grad at ændre de finansielle bestemmelser især med henblik på at tilpasse dem til udviklingen og tendensen for langtidsforsyning inden for det udvidede Fællesskab, samt mulighed for at ophæve denne beslutning, såfremt den giver anledning til alvorlige vanskeligheder inden for det fælles marked for kul og stål eller vanskeligheder, der kunne føre til ændring af regionale økonomiske forhold, samt såfremt der indtræder væsentlige ændringer i betingelserne størrelsen eller fordelingen af handelsstrukturen inden for Fællesskabet og dermed ændring af de økonomiske betingelser som har ført til vedtagelse af

denne beslutning ; Kommissionen skal have mulighed for at begrænse fordelen af ydelsen af støtte, såfremt opfyldelsen af langtidskontrakter bringer denne beslutnings mål i fare ;

det kan vise sig nødvendigt ved hjælp af generelle beslutninger at præcisere betingelserne for anvendelsen af de regler, som er fastsat i denne beslutning, og med henblik herpå bør der fastsætte egnede fremgangsmåder ;

hensigten med denne beslutning er at yde et foreløbigt bidrag til løsningen af problemerne forbundet med produkter, som ikke kan erstattes af andre, som f.eks. kokskul og koks bestemt til stålindustrien ; gyldighedsperioden skal derfor begrænses til seks år ; for at undgå en permanent løsning synes det hensigtsmæssigt at bestemmelserne i denne beslutning vedrørende støtte, prisregler og fællesskabsfinansiering får virkning fra den 1. januar 1973,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

AFDELING I

Støtte fra medlemsstaterne

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges til, til sådanne kulvirksomheder inden for deres område, som leverer kokskul og koks til højovne inden for Fællesskabets stålindustri, at yde støtte med henblik på at lette produktionen, afsætningen i områder fjernt fra produktionsdistriktet, handelen inden for Fællesskabet, samt indgåelse og gennemførelse af langfristede leverings- og aftagningskontrakter. Der kan med henblik herpå ydes følgende former for støtte :

a) en støtte til produktionen, for hvilken regeringerne årligt fastsætter en sats pr. minedistrikt, idet der tages særligt hensyn til de gennemsnitlige produktionsomkostninger i det pågældende mindedistrikt, prisen på kokskul i dettes vigtigste afsætningsområder samt forsyningsvilkårene på langt sigt ;

b) en støtte til afsætningen ved leverancer til områder, fjernt fra minedistriktet, eller i forbindelse med handel inden for Fællesskabet. Størrelsen af en sådan støtte kan gå op til 3 RE pr. ton kokskul, når det drejer sig om leverancer til anlæg, der kan forsynes direkte ad søvejen, og op til 1,60 RE pr. ton i alle andre tilfælde. Disse satser nedsættes til henholdsvis 2,60 og 1,40 RE for det femte år, til 2 og 1 RE for det sjette år af beslutningens gyldighedsperiode. Disse størrelser fastsættes med udgangspunkt i de for det første år gældende satser, med forbehold af bestemmelserne i artikel 10. Den af en regering fastsatte skala må ikke medføre nogen form for forskelsbehandling med hensyn til støtten til kulvirksomhedernes leverancer.

Artikel 2

1. I det omfang, hvor en medlemsstat gør brug af sin ret ifølge artikel 1, gælder følgende bestemmelser :

a) støtten udbetales til kokskulproducerende virksomheder for deres leverancer af egne kul ;

b) støtten kan kun udbetales, når kullene anvendes ved koksfremstilling, og det pågældende kul faktisk forbruges i højovne inden for Fællesskabernes stålindustri ;

c) støtten kan kun udbetales, når leverancerne af kokskul og koks til højovne gennemføres i henhold til en langtidskontrakt.

2. Den i artikel 1, litra a, nævnte støtte til produktionen kan kun udbetales, når satserne derfor er blevet godkendt af Kommissionen. Denne godkendelse meddeles af Kommissionen, for så vidt der i passende omfang er taget hensyn til de i artikel 1, litra a, nævnte kriterier. Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest 30. september hvert år indsende ansøgninger med tilhørende bevisligheder for det følgende kalenderår. Kommissionen meddeler sit standpunkt senest 2 måneder efter modtagelsen af ansøgningerne.

3. Den i artikel 1, litra b, nævnte støtte til afsætningen kan kun ydes såfremt den overføres i form af en nedsættelse af købsprisen for kokskul eller koks til højovne. Når en kulvirksomhed overfører støtte til produktionen til sine købere, må denne overdragelse ikke medføre nogen form for forskelsbehandling af de forskellige langtidskontrakter, hvis gennemførelse denne virksomhed varetager.

AFDELING II

Prisregler

Artikel 3

1. Kulproducenterne kan i fornødent omfang yde rabat på deres katalogpriser for leverancer i henhold til langtidskontrakter af kokskul og koks til højovne inden for Fællesskabernes stålindustri, selv når der på forbrugsstedet ikke består nogen egentlig konkurrence fra kokskul eller koks fra tredjelande.

2. De efter stk. 1 tilladte rabatter må ikke medføre, at locopriserne for kul og koks fra Fællesskabet lægger sig på et lavere niveau end dem, der ville blive forlangt for kokskul fra tredjelande og for koks fremstillet af kokskul fra tredjelande.

3. Alle andre bestemmelser om tilnærmelse i artikel 60, stk. 2, litra b), sidste afsnit, i traktaten, og beslutninger vedrørende disses gennemførelse, gælder for de ovenfor i stk. 1 nævnte transaktioner, navnlig sådanne, som giver Kommissionen mulighed for — i tilfælde af misbrug — at ophæve eller begrænse de pågældende producenters ret til at yde disse rabatter.

Artikel 4

Såfremt en producent overtræder de i artikel 3 indeholdte regler, gælder bestemmelserne i traktatens artikel 64.

Artikel 5

1. De i artikel 3, stk. 2, nævnte locopriser på kokskul fra tredjelande beregnes på grundlag af priser cif Fællesskabets havne for tilsvarende handler. Kommissionen kan fastsætte vejledende cifpriser.

2. De i artikel 3, stk. 2, nævnte locopriser på koks til højovne fra tredjelande beregnes på grundlag af de i stk. 1 nævnte cifpriser på kokskul, således at der indregnes fuld dækning for de pågældende koksbrænderiers netto-brændingsomkostninger. Kommissionen kan fastsætte tilsvarende standardværdier.

3. Kommissionen kan opstille kriterier for vurdering af kvalitetsforskelle på kokskul og koks.

AFDELING III

Fællesskabsfinansiering

Artikel 6

Der indføres fællesskabsfinansiering for:

— støtte til afsætning, som udbetales i medfør af afdeling I i denne beslutning og som vedrører samhandelen inden for Fællesskabet;

— de bidrag fra medlemslandes stålindustri, som ikke deltager i samhandelen inden for Fællesskabet, i det omfang hvor deres produktion af kokskul dækker mindst 75 % af behovene i deres højovne.

Med henblik herpå oprettes en særlig fond, der forvaltes af Kommissionen.

Artikel 7

1. Fællesskabsfinansiering vedrører en mængde af højst 15 millioner tons kokskul om året samt de i artikel 6 nævnte bidrag.

2. Den særlige fond tilvejebringes som følger:

a) bidraget fra Det europæiske Kul- og Stålfællesskab beløber sig til

— for de første år 0,266 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 5 mill. RE;

— for det andet og tredje år: 0,333 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 5 mill. RE;

— for de følgende år: 0,400 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 6 mill. RE om året.

b) medlemsstaterne skal yde følgende samlede bidrag, fordelt efter den nøgle, som er angivet i stk. 3:

— for det første år: 0,627 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 9,4 mill. RE;

— for det andet år: 0,560 RE, pr. ton kul, d.v.s. højst 8,4 mill. RE;

— for det tredje og fjerde år: 0,493 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 7,4 mill. RE om året.

— for det femte år: 0,273 RE pr. to kul, d.v.s. højst 4,1 mill. RE;

— for det sjette år: 0,207 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 3,1 mill. RE.

c) det samlede bidrag fra stålindustrien, der er nævnt i artikel 6, andet led beløber sig til:

— for de første fire år: 1,107 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 16,6 mill. RE om året.

— for det femte år: 1,027 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 15,8 mill. RE;

— for det sjette år: 0,593 RE pr. ton kul, d.v.s. højst 8,8 mill. RE.

Det samlede bidrag fordeles mellem de stålproducerende virksomheder på basis af deres forbrug af højovnskoks.

Det bidrag, som den i artikel 6, andet led, nævnte stålindustri yder, beregnes på grundlag af den sats pr. forbrugston, som anvendes for de andre virksomheder.

3. Det bidrag, som skal ydes af medlemsstaterne, fordeles efter følgende nøgle :

Tyskland	31 %
Belgien	13 %
Frankrig	20 %
Italien	12 %
Luxembourg	10 %
Nederlandene	6 %.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kan af den særlige fond anmode om tilbagebetaling af faktisk udbetalte beløb.

2. Kommissionen kontrollerer ansøgningerne og bestemmer, hvilke beløb den særlige fond skal tilbagebetale til de pågældende medlemsstater. Hvis de tilsvarende mængder overstiger den i artikel 7, stk. 1, fastsatte grænse, nedsættes tilbagebetalingerne tilsvarende efter en nedsættelsessats, der er den samme for alle leverede stater.

3. Kommissionen fastsætter på basis af stålindustrierne bidrag i henhold til artikel 7, stk. 1, de bidrag, som skal indbetales til den særlige fond.

4. For at fremskynde fællesskabsfinansieringen skal de leverede lande underrette Kommissionen, om hvilke leverancer af kokskul, der giver ret til støtte, der er blevet gennemført i det foregående kvartal i henhold til artikel 6. Kommissionen anmoder på grundlag af disse erklæringer medlemsstaterne om at indbetale de tilsvarende beløb. Den fordeler straks disse beløb mellem de pågældende stater samtidig med Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs bidrag. Kommissionen indkalder bidragene fra de stålproducerende virksomheder og fordeler omgående indbetalingerne mellem de pågældende stater.

5. Det endelige regnskab gøres op i begyndelsen af hvert kalenderår for det forløbne år.

AFDELING IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 9

1. Kommissionen tager den i denne beslutning omhandlende støtte i betragtning ved sin vurdering af, om den i artiklerne 6-9 i beslutning nr. 3/71/EKSF af 22. december 1970 nævnte støtte af en sådan art, at den bringer fællesmarkedets rette funktion i fare.

2. Kommissionen sørger ligeledes for, at den i denne beslutning omhandlede støtte ikke medfører, at konkurrencevilkårene mellem de kul- eller koksproducerende virksomheder og mellem de stålproducerende virksomheder forvanskes.

Artikel 10

1. I påtrængende tilfælde og i øvrigt ved udløbet af det første år, denne beslutning finder anvendelse, og derefter hvert andet år kan Kommissionen ved beslutninger truffet efter høring af Det rådgivende Udvalg og efter enstemming udtalelse fra Rådet ændre

— satsen for støtte til afsætning,

— loftet for handel inden for Fællesskabet,

— finansieringsreglerne for den særlige fond,

— den i artikel 7, stk. 3, omhandlede fordelingsnøgle.

Disse ændringer må tage hensyn til udviklingen af forsyningsvilkårene på lang sigt og til forsyningsvejene inden for det udvidede Fællesskab.

2. Såfremt Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterer,

a) at anvendelsen af denne beslutning risikerer at fremkalde alvorlige forstyrrelser inden for fællesmarkedet for kul og stål, eller at vanskeligheder kan give sig udslag i en ændring af lokale økonomiske forhold eller

b) at sådanne følelige forandringer griber ind i vilkårene for omfanget eller fordelingen af samhandelen inden for Fællesskabet, som ændrer de økonomiske forhold, der har ført til vedtagelse af denne beslutning, kan Kommissionen suspendere anvendelsen af denne beslutning. Den giver omgående Rådet underretning herom.

3. Såfremt Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterer, at afviklingen af langtidskontrakter bringer virkeliggørelsen af formålet med denne beslutning i fare, kan den i forhold til de pågældende virksomheder begrænse adgangen til at drage fordel af anvendelsen af artikel 1.

4. I påtrængende tilfælde fastsætter Kommissionen på begæring fra en medlemsstat øjeblikkelig de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, giver de øvrige medlemsstater meddelelse derom og underretter omgående Rådet derom.

Artikel 11

Kommissionen aflægger regelmæssigt beretning for Rådet om gennemførelsen af denne beslutning og om udviklingen af forsyningsforholdene, navnlig for så vidt angår handelen inden for Fællesskabet.

Artikel 12

Kommissionen træffer efter høring af Rådet og Det rådgivende Udvalg alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning.

Artikel 13

Denne beslutning træder i kraft den 1. oktober 1973. Afdeling I, II og III får virkning med tilbagevirkende kraft den 1. januar 1973 og gælder for leverancer af kokskul og koks foretaget fra denne dato.

De i artikel 2, stk. 2 omhandlede ansøgninger vedrørende året 1973 må forelægges inden 31. oktober 1973. For 1973 gælder bestemmelserne om udbetaling af støtte (artikel 2, stk. 1, litra c), om mulige rabatter i mangel af egentlig konkurrence (artikel 3, stk. 1), og fællesskabsfinansiering (artikel 7), selv om der ikke foreligger nogen langtidskontrakt.

Denne beslutning ophører med at være gyldig den 31. december 1978.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand